

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 12 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w R. w sprawie z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. przeciwko P. S. o zapłatę oddalił powództwo z uwagi na to, że powód nie udowodnił roszczenia.

Od powyższego wyroku apelację złożył powód, zaskarżając go w całości i zarzucając Sądowi Rejonowemu, że uniemożliwił dochodzenie powodowi od pozwanego całości dochodzonego roszczenia wynikającego z umowy dwustronnie zobowiązującej, świadczącej o roszczeniu. Ponadto powód podniósł, że Sąd Rejonowy bezzasadnie nie uznał twierdzeń strony powodowej o okolicznościach faktycznych oraz nie zastosował zasady kontradiktoryjności z art. 3 k.p.c.

W kontekście powyższych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Jednocześnie powód wniósł o dopuszczenie dowodów z dokumentów w postaci umowy kredytu na zakup towaru zawartej między stronami, historii spłat rat kredytu na rachunku kredytowym za cały okres obowiązywania umowy poświadczonej wysokość roszczenia i jego zasadność w wykazanym kształcie oraz wysokości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku z dnia 12 czerwca 2015 roku.

Wskazać należy, że w postępowaniu zwykłym, strona może w środку odwoławczym przedstawiać nowe fakty i dowody. Zasada ta doznaje jednak ograniczenia poprzez unormowanie art. 381 k.p.c. i odpowiadające mu unormowanie art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. Stosownie do pierwszego z powołanych przepisów sąd II instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikła później. Przepis art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. stanowi z kolei, że apelacja powinna zawierać m.in. powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem I instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później. Oznacza to, że sąd II instancji jest zobowiązany na wniosek strony materiał procesowy uzupełnić, jeżeli jest to konieczne do rozstrzygnięcia sprawy, lecz równocześnie jest uprawniony do pominięcia nowych faktów i dowodów zgłoszonych dopiero w postępowaniu apelacyjnym, gdy zachodzą przesłanki określone przepisem art. 381 k.p.c., tj. jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikła później (por. wyrok Sądu Najwyższego z 1 września 2010 r., sygn. akt II UK 77/10, LEX nr 661513).

Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy Sąd Okręgowy oddalił wnioski dowodowe strony powodowej jako spóźnione. Stosownie bowiem do rozkładu ciężaru dowodów, ujętego w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., obowiązkiem strony powodowej było przedstawienie wszelkich dostępnych jej dowodów już na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego. Strona powodowa nie wykazała również, aby powołanie ww. dowodów w postępowaniu przed sądem I instancji nie było możliwe.

Sąd Okręgowy podziela także ocenę prawną dochodzonego roszczenia dokonaną przez Sąd Rejonowy, zarówno co do przyjętej podstawy prawnej oceny jego zasadności, jak i wyników tej oceny.

Uwzględniając powyższe oraz brak ujawnienia okoliczności, które podlegają uwzględnieniu w postępowaniu odwoławczym z urzędu Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację.